

Γερά σου, Γιορδοῦκο, δέξου στεφάνι,
βραβεία νίκης σκορποῦν μεγάλα,
κ' ὁ νέος ἵππος τοῦ Μαρκογιάννη
περὶ τὸν ἄλλον τὸν τοῦ Μπαζάλα.

Φριμάζουν ἔλογα μ' ἄρσους' σὸ στόμα,
κτυποῦν τὰ πέταλα, σκάζουν τὸ χῶμα,
καὶ τὰ πλευρά των κτυποῦν σπιροῦσθα
καὶ στυβαίλα, ποῦχουν τακώσθα.

Ἔβα καὶ κάτωσθ' ἄλογα καὶ μαῦρα σὰν κοράκια,
εἶδα καὶ τζόνεῦ πολλούς,
ἀλλογενεῖς καὶ Θεσσαλοῦς,
ἄλλους μὲ παραγκονίνα κ' ἄλλους μὲ ποστοβράκια.

Τὰ μέτωπα τῶν ἵππων
κοτίζαν ἐξ Ἰωάντος,
κ' ἔφρέλιζα καθ' ἑαυτὸν
λογγὸς σὰν Ἀντ. Κιχῶτος
ὡς εἰ φορδὰ, Περιμῆ, μεταμορφώθη τώρα
κ' ἡ Φρόν' ἡ περιβόητος κ' ἄρχαία Μανταφίρα.

Ἐ' ἡ Δίσα μ' ἄρσος πολὺ, μαροῦλα σουσουράδα,
κ' ἄπάντα σὲ κατὰμαυρη κ' ἄραπικη φορδὰ
κίρκος σὰν λοκὸς εἰρεχε, σὰν σκελιός, σὰν φάσμα,
σὰν φαντασίας πλέρμα.

Τὸν εἶδα τὴν βαρβάνη του φορδὰ νὰ κινεῖ
καὶ φοβισμένους' στάθημα καὶ κάτωσθους ἔμπρός του,
κ' ἑαῖνος νεῦμα μούβαινε νὰ πάω πρὸ κοτὰ
καθὼς' τὸν Χάμιετ, Περιμῆ, τὸ φάσμα τοῦ πατρὸς του.

Ὁλόκληρος ἐβρίγησα, πῆγα νὰ τρελλαθῶ,
καθὼς νῆσαι τοῖτους τάχα, ποῦ μὲ καλεῖ μὲ νεῦμα ;
Ἐν τοῖτοις ἐπιλοῖσασα γὰ νὰ βεβαιωθῶ
ἐν ὄντως ἦτον ἔσθ' ὄραπος, σὰν φάντασμα κ' ἄνενδμα.

Ἐστὲμ Πασσῶς ὁ τεθνεὼς.
κ' ὁ Φασουλής ὡς ἐνεὼς.

Φ. — Μοῦ λέει: Τζάνουμ Φασουλή, στομῆλε τῶν στομῆλων,
ἀκόμη δὲν ἐγνώρισες τὸν παλαιὸν σου φίλον ;
Μάλας τοῦτο τὸ σπαθί, ποῦ κρέμεται σ' τὴ μίσση,
κ' ἂν τοῦτο, φίλε προσφιλή,
τὸ βρισκῆς μπερὸ πολὺ,
ψηλάφῆς τοῦ δάχτυλου τὸ κόκκινὸ μου φτίο.

Γὰ κῆτταξέ με πρὸ καλά...
ἀκόμη δὲν μ' ἐγνώρισες ;
φτιοῦ σου, μοῦ λέει, μουνταλά,
πολὺ μ' εἰσποχῶρησες.

Ἐγὼμ' εἰνὸς ὁ φεαῖς,
ἐγὼμ' εἰνὸς ὁ Πασσῶς,
ποῦ τῆβαλα μὲ τοὺς Γιουράν, τοὺς πρώτους τοὺς νταῖδες,
κ' ἐγίγηκα μ' αὐτοὺς Γαζῆς, κ' αὐτοὶ μ' εἶμι Γαζῆδες.

Ἐγὼμ' εἰνὸς ὁ Πασσῶς,
ποῦ ναλοπύρασα μὲ οὐς,
κ' αὐτῆς ἐδὼ τῆς πόλεως τῆς Ἰηλεντῆς ὁ χῶρος
κ' ὁ στίβος τῶν ἀγώνων
μὸντα γνωστὸς πρὸ χρόνων...
λοεῖς μοῦ τὸν ἀδεῖσασε κ' ἔμπηνα νικηφόρος.

Καὶ τώρα μὲ πολλὴ χαρὰ τὴν βλέπω νὰ πορτίζῃ
χωρὶς ἐμένα τοῦ Γαζῆ τὸν λοκὸ νὰ κινεῖται,
καὶ νὰ θυμάται τοὺς καιροὺς
τῆς δόξας τῆς φενγάνης,
κ' εἰς ἵπποδρόμους λαμπεροὺς
νὰ τρέχουν ἔλλογα τῆς.

Ἴπποι κ' ἵππεις παρερχοῦται κ' ἵπποταὶ κ' ἵπποδέμοι,
μαντὸς δμως δὲν ραεῖ γὰ τὸν Ἐστὲμ ἂν ζῆ...

Φθιμάδες πῶς ἀπέθανα, μὰ καὶ νεκρὸς ἀκόμη
δὲν λημονῶ τὸν πόλεμο, ποῦ μ' ἔκανε Γαζῆ.

Τι πόλεμος δέξαστος, βρὲ Φασουλή τοσιᾶ,
ποῦ λὲς κ' ἡ Πόλη μοῦθωσες κρυφῆ παραγγελά
νὰ προχωρῶ σιγὰ σιγὰ χωρὶς νὰ ἐφουκλήσω,
κ' ἔν σέις ἐποχωρήσετε τότε νὰ σὰς νικήσω.

Ἀν' ματοκύλιον κορυμᾶ,
δὲν ἔπεσε νεφάλι,
'φεύγατε οὐεὶς ἀπὸ τῆ μηδ
κ' ἔμεις ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Τι στραβομάραις ἔκανα, κ' ἐκίπερὸς τὴν Μελοῦθνα
φερέν κ' ἔμεις ἐβίλαμε σ'τὴ δόλια μας πατοῦθα,
κ' ἔλέγαμε νὰ δώσωμε τρεῖς μοῦντζις σ'τὸν ἀγῶνα
κ' ἑμῶσις νὰ γυρίσωμε πίσω σ'τὴν Ἐλασοῦθνα,
μὰς εἴπαν ὁμοῦ ἔξωφρα γὰ τὸς Γουρνὴν τὰ βρόθια
πῶς ἄδεξασαν τὴν Λάρισσα καὶ τ'βαλαν σ'τὰ πόθια.

Τότε λοιπὸν γυρίσαμε κ' ἐοθήσαμε τασιῶρα
μῆσα σ' αὐτὴ τὴν Λάρισσα, ποῦ κίπει πανηγύρια.
Τι στραβομάραις ἔκανα μὲ κἀθε Σαρασκήρ
ὁ Φῶν-Νιτῆ-Γκόλις ὁ Γερμανὸς μόνον αὐτὸς τῆς ἔξου,
κ' ἔν ἔν γωροῦλῆς ῥόθια τον, ἔζυλεγε τοσελεπῆ,
κ' αὐτὸς θὰ σοῦ τῆς πῆ.

Κ' ἀντίστασις μὴ βλέπωντας νὰ γίνεται καμμία
μὲ φόβῳ ἔκκησάμε νὰ πᾶμε σ'τὴ Λαμία,
καὶ τὴν ἀριδ' ἀπλόσαμε σ'τὴν Ἰακουσιτὴ Ταράτσια
κ' ἔλο καὶ κουβετζάσαμε γὰ τὴν δυνί σας ῥάτσια,
καὶ φοβισμένοι τοὺς καρποὺς τῆς νίτης ἐκρυγούσαμε
κ' ἔμεις καλὰ δὲν ἔξαμε γαυὶ οὐεὶς κνηγούσαμε.

Καὶ βλέπωντας νὰ τρέχεται σὰν τῆς Λαρίσισης εἴτηα
χωρὶς φεοάκι κόκκιο νὰ βλέπειε σ'τὰ μάτια,
καὶ βλέπωντας ἐμπρὸς σ' ἐμὲ τὸν κατατρομασμένο
νὰ φεύγουν οἱ Γηασούρηδες οἱ Μαραθωνομάχοι,
εἴπα πῶς θάνα σ'χίδιο καλὰ μελετημένο
καὶ θέλουν σῶνει καὶ καλὰ νὰ νικήθῃν μονάχοι.

Βρὲ Φασουλή Κιοιλάρα, ποῦ κάνεις γὰ χαρέμ,
τὴ πόλεμος ἀληθινά...
νὰ τὸν ἀρχίζαμε ἔσιν
δὲν θὰ μ'μποροῦσε νὰ γραφῆ κ' ἀπὸ Σοφτὰ καλέμ.

Τι πόλεμος εἰρηκτικὸς χωρὶς κανένα πάθος,
χωρὶς τοὺς μῆσους τὴν χολῆ, χωρὶς θυμὸς καὶ μένος,
Γαζῆς ἐγὼ, Γαζῆδες οὐεὶς, καὶ φίλοι κατὰ βᾶθος...
κανεὶς σ' αὐτὸν ὁ νικητῆς, κανεὶς ὁ νικημένος.

Μ' ἔκαναν πρῶτο στρατηγὸ
καὶ τύχης ἐτιχα χρυσοῦς,
ἐπροβιβάσθηκα κ' ἐγὼ,
προβιβάσθηκα καὶ οὐεὶς.

Μὲ γίλια μ' ἔσταλαν στανᾶ
μέσα σ'τῆς ὁδέξης τὴν γωρῆ
νὰ κάνω μὲ τοὺς Γιτέρηδες κ' ἐγὼ περιοδία

τότε σ' ἔκεινο τὸ μπουρῆ,
ποῦ κ' ὁ γνωστός Σαλοβουθᾶ
σὰν φρόνιμος ἐούστηνε γὰ σὰς ζουρλομανθᾶ.

Μὰ χαίρω ποῦ κ' ἀπὸ κοντὰ σὰν φίλοι γνωριοθήκαμε
κ' ἄλλοῦ καὶ σ'τὴ Λαμία,
γαυὶ προβιβάσθηκα
μ' αὐτὴν τὴν γωρῆμια.

Τζάνουμ Γηασούρ, ποῦ τὸν Ἐτέμ κιντῆς ἔκοτακὸς,
ἐκεῖνος ὁ περίφημος Ἐλληνοτουρκικὸς,
ποῦ δίχως νὰ τὸ θέλωμε σὰς πῆραμε, καθ' μένο,
καὶ Λάρισσας καὶ Βώλους,
ἔνα βαθὺ μυστήριο καὶ σοκτινὸν θὰ μὲνῃ
γὰ σὰς, γὰ μὲνα, κ' ἔλους.

Καὶ τῶρα λὲν πῶς πέθανα, πῶς εἶμαι μακαρίτης,
ἀλλ' ὅμως σὺ, παρακαλῶ, σ'τὸν κόσμον νὰ κηρύττης
πῶς πέθανα σ'τὰ ψέμματα γὰ χάρι, Φασουλή,
νὰ δῶ τί ἔδρασαν γὰ μὲ τὸν Ἐλληνοφιλή.

Πρὸς ἔλους τὴν ἀνάστασις νὰ σοκίξης ἐν χαρῆ,
πλὴν καὶ νεκρὸς καὶ ζωντανὸς σὰς ἔλω φανερά
πῶς ὅπως κατανήσεται καθένος σὰς λυπηταί
κ' εἶναι καιρὸς, Γηασούρηδες, ἄγιναι νὰ ντραπήτε.

Εἶπε, μὰ μόλις ἔστρεψε σ'τὸν ὄπλων τὸν Βουδούρη,
ποῦ δάφνης σ'σέρτζε κλωνᾶ,
ἔδωκε μῆα σπιρουνιά
'σ'τὴ μαῦρη τῆ φοράδια του καὶ ἔκοψε κομποῦρι.

Μάθε λοιπὸν πῶς ὁ Πασοῦς καρδαμαμένος ἔβῃ
κ' ἄφησε σὰν ἐμβρόνιθον ἐμὲνα τὸν φωστήρα,
καὶ τότε πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ φίλου μας Γαζῆ
τῆς μαῦρης τῆς φοράδας του τῆς καβαίλαις πῆρα.

Π. — Μ' αὐτὰ ποῦ μοῦπες μ' ἔκανες νὰ φρίττω καὶ νὰ τρέμω.
Φ. — Ἦξεις ἀφήξει, Παριμῆ, κ' σὺ θνήξεις ἐν πολέμῳ.
Π. — Εἶλδος καὶ πέραν' ἄλλογα σ'τὸν ἑπιπνὸν ἀγῶνα ;
Φ. — Δὲν εἶδα...
Π. — Ἀἴξου τὸ λοιπὸν γροθῆαις ὅτῃν σιαγῶνα.

Καὶ καρποῦσις ποικιλίας,
μ' ἔλλους λόγου ἀγγελίας.

ΠΠ Δημητριοκοπούλου μεταφράσεις πιστῆ
κ' εἰς στίχους ἀγαστῆ
τῆς πάλα Ἀντιστρατήγης τῆς Ἀριστοφανείου,
γυναῖον δαιμονίου,
ποῦ θὰ τρωφῆ καθένος τῆς Μόντης θιασοῦτης...
Σαλιβερός Μιχάλης καλλιπασθῆτος ἐκδοτής.

Τῶν Σαν ἐλλαροπούλου τοῦ Ἀλέτα συλλογῆ
ποικίλων ποιημάτων ἐν στίχῳ διαγεί,
μὲ σ'τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν πόλιν κτωπέθια
κ' ὄπερ ἐνὸς μικροῦ τῆς ἀούλου ποιηθείσα.

Ἐβγήκανε Σελίδες, κομψὰ λογοτεχνήματα,
τοῦ Καλαγεροπούλου τοῦ Ἀλέτα Διηγήματα.